

вори ясно. Постоянно-то му залѣгане ся увѣнчало съ успѣхъ. Кога Демостенъ ся явилъ второй пѣть на сѣдалище-то, былъ посрѣщнѣть съ всеобще одобреніе, и скоро придобылъ славъ и станѣлъ пръвѣ ораторъ. Съ ораторскѣ-тѣ си дарбѣ той възбуждалъ горящъ любовь камъ отечество-то. Той разумѣлъ що мысли Филиппъ Македонскій, та не оставялъ никакъ да прѣвари прѣмѣдѣе-то Атиняны-ты. Нѣ народъ-тѣ оставалъ глухъ на неговы-ты думы. Филиппъ съ злато-то придобылъ въ Гръциѣ много привърженци отъ първенци-ты и ораторы-ты, които говорили за неговъ облагъ, и увѣрявали народа, че Филиппъ мысли за добро-то имъ.

Херонейскій бой. Съ караніе-то помежду си Гръци-ти сами дали причинѣ на Филиппа да ся намѣси въ работы-ты имъ. Въ срѣднѣ Гръциѣ тогава имало Священны войны, които изникнали отъ това, че нѣкои Фокиды отняли чѣсть отъ земѣ-тѣ на храма Аполлона Делфійскій, и дору были разграбени съкровища-та на тоя храмъ. Близосѣдни-ти Гръци, по прѣдложение-то на люде недалековидны или подкупени отъ Македонскій царь, много пѣти выкали Филиппа да накаже свя-тотатци-ты. Той на радо сърдце исполнявалъ исканіе-то имъ; нѣ ся воспользувалъ отъ пръвѣ сгоденъ случай да захване въ рѣцѣ-тѣ си Термопилскій проходъ и нѣкои твърдыни въ Срѣднѣ Гръциѣ. Тогава само Атиняне-ти разбрали Демостеновы-ты думы и грѣшкѣ-тѣ си; тии побързали да ся съединять съ Тиванци-ты, и излѣзли срѣщо Филиппа. Бой-тѣ станѣлъ въ Биотиѣ близо до градецъ Хероней. Ако и да была грѣцка-та войска по-вече отъ македонскѣ-тѣ, нѣ много по-малко была опытна, и была подъ главатарство-то на нищо и никаквы войводы, и затова истеглила съвършено поразяваніе (338 год.).

Херонейскій бой докаралъ Гръциѣ да подпадне подъ Македонскій царь. Нѣ Филиппъ ся пазилъ да не раздражня Гръци-ты, та умѣрено ся ползувалъ отъ побѣдѣ-тѣ си. Той само накаралъ да го нарежѣтъ прѣдводителъ (игемононъ) на грѣцкы-ты войскы въ войнѣ-тѣ срѣ-